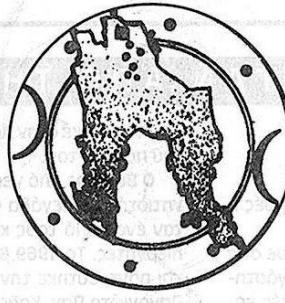

Οι Μυροφόρες και το αναστάυρο μάγελμα: Ουκ ύστιν ώδε.

Καρυές

Η ΗΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ • ΕΤΟΣ 18ο • ΦΥΛΛΟ 83 • ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 2006 • ΨΑΡΡΩΝ 10Γ ΚΗΦΙΣΙΑ 145 61 ΚΩΔ. 4500

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

+ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ & ΣΠΑΡΤΗΣ
ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2006
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

Χριστός Ανέστη αδελφοί μου.

Εορτάζομε πανηγυρικά και εφέτος το αναμνιστήριο και αποδειγμένο γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου μας.

Το Πάσχα είναι «μέγα και ιερώτατο» και απαιτεί απ' όλους μας εορτασμό θεοφρεπή και ψυχωφόρη.

Ο Κύριος μας με την Αναστάση Του απέδειξε την θεότητα Του και έδωκε κύρος αιώνιο στο θείο κήρυγμά Του.

Τα λόγια Του «Φέρε τον δάκτυλό σου ώδε και ίδε» προς τον Θωμά, που εκπροσωπεί εκείνη τη στιγμή αναρίθμητους ανθρώπους με αμφιβολίες και δισταγμούς, αποδεικνύουν, ότι συγκαταβαίνει και συγκαταθετεί στην έρευνα από αυτούς, που το επιθυμούν.

Δεν επιπλήττει τον Θωμά, γιατί αμφιβάλλει, ούτε αποκρούει την έρευνα, που επιθυμεί, ούτε κλείει τα μάτια, τα αφτιά και το στόμα του, απλά και τον παροτρύνει να ερευνήσει το Μυ-

στήριο της Αναστάσεως και να ψηλαφήσει το άγιο φως, που «εκ του Τάφου ανέτειπε».

Ο Χριστιανισμός απορρίπτει το σύνθημα «πίστευε και μή ερεύνη». Δεν φοράται την έρευνα, γιατί είναι απήθεια και γνωρίζει, ότι η αποκατάποτη έρευνα οδηγεί στην απήθεια.

Ο Χριστός είναι ο ασάρευτος βράχος των αιώνων, στον οποίον στηρίζονται οι πιστοί και συντρίβονται οι άπιστοι.

Η έρευνα μας έδωσε τις τρανές αποδείξεις για την Αναστάση Του. Κοντά σ' αυτές πρέπει να προσθέσουμε και ακόμη μια σπουδαία, που έχει σχέση με την ψυχική ανάσταση των πιστών ανθρώπων. Η ανάσα των αναστημένων ανθρώπων που έζησαν ή ζουν κοντά μας είναι η πιο τρανή απόδειξη της Αναστάσεως του Κυρίου μας.

Επομένως την Αναστάση του Κυρίου μας την πιστεύομε, όταν το νικητήριο παιάνι «Χριστός Ανέστη» συνχνά-πικνά επαναλαμβάνουμε και όταν ζούμε μια ζωή αναγεννημένη, πνευματοφόρα, που ομοιάζει στο φως που επήγεισε από τον Πανάγιο και ζωντανό Τάφο Του.

+ Ο Μονεμβασίας & Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΣΠΑΡΤΗΣ
ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Σπάρτη 12-4-2006

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΣΠΑΡΤΗΣ

«Τι ζητείτε; Ιποσύν τον Ναζαρηνόν του Εσταυρωμένου;
Ουκ ύστιν ώδε αλλ' πυγέρθη. Ιδε ο τόπος
όπου έθηκαν αυτόν.»

Το τρισχαρμόσυνο άγγελημα του Αγγέλου προς τις μαθήτριες του Χριστού αποτελεί εδώ και δύο χιλιάδες χρόνια, το μήνυμα της νίκης του φωτός, εναντίον του σκότους.

«Νυν πάντα πεπλήρωται φωτός».

Ο Χριστός, αγαπητοί συμπολίτες, είναι το φως που με τη λάμψη του φώτισε τους ανθρώπους δόπις της γης, ζέστανε τις καρδιές και στέργιωσε την επιπίδα.

Αγαπητοί συμπολίτες,
Αγαπητοί Λάκωνες,
Αδελφία μας που ζείτε και προοδεύε-

τε στην ξενιτειά,

Το μήνυμα της Ανάστασης, που σε πίγες ημέρες θ' ακουστεί σ' όλα τα πλάτη και τα μήκη της γης, ας αποτελείσει μία απαρχή για ν' απαθλιαγούμε από τα μίση και τις κακίες μας, για ν' αγαπηθούμε και να αγκαλιάσουμε τον συνάνθρωπο, τον αδελφό μας.

Φίλες και Φίλοι,

Εύχομαι σ' όλους σας μέσα από τα βάθη της καρδιάς μου, η Ανάσταση του Χριστού να φέρει και τη δική σας Ανάσταση.

Εύχομαι να έχετε υγεία σωματική και υγεία πνευματική.

Χωρίς να παραγνωρίζω τις δυσκολίες και τις έννοιες της Ζωής, σας παρακαλώ να χαρείτε όσο μπορείτε καπλύτερα το όμορφο Ελληνικό Πάσχα.

Το Πάσχα, ας γίνει για τη χώρα μας, για τον θρησκευόμενο ήπιό μας, πηγή θάρρους, εγκαρτέρησης και αισιοδοξίας. Καλή Ανάσταση!

ΣΑΡΑΝΤΟΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΣ
ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΠΑΣΧΑ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Φέτος δεν αποδιάσαμε το Πάσχα στις Καρυές Καρυές ούτε χαρήκαμε τις ομορφιές του Πάρνωνα, αλλά δοξάσαμε τον Θεό αφού κάναμε Πάσχα στο σπίτι μας και όχι στο νοσοκομείο.

Με νοσταλγία ρωτάγαμε και μαθαίναμε από τα τηλέφωνα όσους είχαν την τύχη να βρεθούν στα χωριά μας, πώς τα περνάνε.

ΚΑΡΥΕΣ

Όπως μαθαίνω, όλα έγιναν κατά τα καθιερωμένα. Η εκκλησία με τις ιερές ακολουθίες της Μ. Εβδομάδας είναι πάντοτε το κέντρο της Ζωής σε όλες τις πόλεις και τα χωριά και δίνει τον τόνο των ημερών για να αποδιάσουμε την αναπάρασταση των

πιουστηρικούς και σε όλες τις Αραχοβίτικες γειτονιές στηθήκαν ψωταρίες με σούβλες και κοκορέτσια, ενώ οι νοικοκύρες πρόσφεραν τις λαμπροκουλούρες με τα κόκκινα αυγά, τις δίπλες και τους κουραμπιέδες.

Μεγάλο ξεφάνωμα έγινε στην Πινγιούρα, όπου σε κοινή ψωταριά έψωσαν αρνιά και κοκορέτσια οι οικογένειες του Κώστα και της Κατερίνας Δημητρούλα, του Νίκου Β. Τράκκα, του Κώστα και της Βούλας Δαλιακούρα, ο Γιώργος και η Ντίνα Τράκκα, ο Δήμος Πρεκεζές, οι οικογένειες του Κώστα, Φώτη και Τούλας Παπασταύρου, του Γιάννη Μελέχεκ Κ.ά.

Όσο για τους περαστικούς που γεύτηκαν τα μεζεδάκια τους ήταν πολλοί και ευπρόσδεκτοι όπως η γιατρός του χωριού δ.

Επειάνα με τα αδέλφια της, ο Θύμιος και η Ελίνα Μπουλούτα με τις κόρες τους και αλποί.

Στην Κάτω Πλατεία όλη η οικογένεια του Τάκη Κουτσογεωργα, αδέρφια, ζαδέρφια, ανήψια, όλοι με τις οικογένειες τους, χαρά θεού να βλέπεις όλους αγαπημένους να γεμίζουν όχι μόνον το πατρικό τους σπίτι αλλά και όλη την πλατεία. Έχει γίνει παράδοση το Πάσχα το μεσημέρι, ο Τάκης και η Αρετή, να ανέβουν τους φούρνους για τη ψητά με τις πατάτες, με απαραίτητο συμπλήρωμα το σουβλιστό και τα κοκορέτσια και όλα τα άφθονα συμπληρώματα.

Από το φόβο της βροχής, το τραπέζι έγινε μέσα στην ταβέρνα όπου έγινε μεγάλο γλέντι, με τραγούδια και χορό. Εξαιρετικά ευχάριστη και επιπλούφορά ήταν η νέα γενιά, που συμμετείχε με κέφι στο γλέντι. Στον Αν Γώρη στον Κάμπο πάρα πολλοί προσκυνητές γέμισαν το εκκλησάκι και τον περίβολο για να τιμήσουν τον άγιο

της Ελληνικής υπαίθρου τον «αφέντη, καβαλάρη, αρματωμένον με σπαθί και με χρυσό κοντάρι».

Αφθονα τα δώρα του λαχνού, που είχαν φέρει οι πιστοί για την ενίσχυση του ταμείου της εκκλησίας, καθώς και οι άρτοι για την αρτοκλασία.

Έχω στην ψωταριά, ψίθηκαν 15 αρνιά που πουλήθηκαν με το κιλό, μαζί με τυριά, ψωμά, κρασί και έδωσαν στο πανηγυράκι εξαιρετικό τόνο, αφού τα τελευταία χρόνια έρχονται στον Άν-Γιώργη όχι μόνον Αραχοβίτες αλλά πολλοί κόσμος από όλη τη χώρα, Σπάρτη και Τρίπολη. Το γλέντι κράτησε ζωηρό μέχρι τις 4 μ.μ. οπότε τα σύννεφα που κινήθηκαν απειλητικά στον ουρανό, έβαλαν και τη σφραγίδα τους στο φετινό εορτασμό.

Και του χρόνου!

ΒΑΡΒΙΤΣΑ

Πριν από το Πάσχα η Βαρβίτσα ετοιμάστηκε για να δεχθεί τους ντόπιους και ξένους επισκέπτες της. Αρκετά σπίτια άνοιξαν και τα μαγαζιά της πλατείας πειτούργον υπεδόν όλο το χρόνο.

Τις ακολούθιες της Μ. Εβδομάδας οι κάτοικοι της παρακαλούσαν στην Αράχοβα και την Πηγή της Βαρβίτσας στην Αράχοβα και την Αράχοβα στην Πηγή της Βαρβίτσας. Από την Αράχοβα ήρθαν πολλοί άνθρωποι από την Αράχοβα και την Αράχοβα στην Πηγή της Βαρβίτσας. Από την Αράχοβα ήρθαν πολλοί άνθρωποι από την Αράχοβα και την Αράχοβα στην Πηγή της Βαρβίτσας. Από την Αράχοβα ήρθαν πολλοί άνθρωποι από την Αράχοβα και την Αράχοβα στην Πηγή της Βαρβίτσας. Από την Αράχοβα ήρθαν πολλοί άνθ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στις 21 Μαρτίου 2006, ο Σωκράτης και η Στέβη Εγγεζου (γένος Σπ. Βλάχου), απόχτησαν το πρώτο παιδί τους (αγοράκι).

Χαρούμενοι οι δύο γονείς και πανευτυχείς οι παππούδες και οι γιαγιάδες για το πρώτο εγγόνιά τους. Στους καθούς γονείς του Σωκράτη και στους αγαπητούς φίλους Ελένη και Σπύρο, ευχόμαστε να καμαρώσουν πολλά εγγόνια από όλα τα παιδιά τους και να ζήσει το νεογέννητο αγοράκι και να δίνει πάντα χαρές σε όλους!

Τρίδυμα κοριτσάκια απόχτησαν στην Αθήνα η Μαρία και ο Τάκης Δημ. Ζούρας, από τις Καρυές, και έγιναν ευτυχισμένοι γονείς τεσσάρων παιδιών και η μπέρα του Τάκη, η Τούλα έγινε γιαγιά έξι εγγονιών: έχει δύο από την Πίτσα Καπιτσιούπη, στην Τρίπολη και τέσσερα από τον Τάκη της.

Να ζήσουν τα νεογέννητα και πάντα χαρές στην οικογένεια της αγαπητής Τούλας Ζούρα.

ΙΔΡΥΜΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΚΙΟΥΡΗ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΣΤΙΣ ΚΑΡΥΕΣ ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ ΑΙΤΗΣΗΣ

Με την από 3/4/2006 αίτηση ενώπιον του Εφετείου Αθηνών (1ο Τμήμα, αρ. κατάθ. 454/2006 εκούσιας δικαιοδοσίας), η οποία προδιορίστηκε να συζητηθεί την 10η/10/06 με αρ. πινακίου 35, το κοινωφελές ίδρυμα με την επωνυμία «ΙΔΡΥΜΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Θ. ΣΚΙΟΥΡΗ» που εδρεύει στις Καρυές Λακωνίας, ζητά, σύμφωνα με το άρθρο 1, περ. ζ του ν. 455/76: 1) να επιτραπεί η επωφελέστερη αξιοποίηση ώς και του συνόπου των καταθέσεων του ιδρύματος που τηρούνται στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, ποσού 87.108,93 ευρώ, με τη διάθεση αυτών για αγορά προς εκμίσθωση διαμερίσματος ή καταστήματος ή γραφείου, ελαχίστου εμβαδού 40 τ.μ., στην πόλη της Σπάρτης Λακωνίας, 2) στην περίπτωση που το αντέρω κεφάλαιο δεν επαρκέσει, να επιτραπεί στο ίδρυμα, μετά από απόφαση του Διοικητικού του Συμβουλίου, να διαθέσει από τα τακτικά έσοδά του, για τον ίδιο σκοπό, επιπλέον ποσό μέχρι τριάντα χιλιάδες ευρώ (30.000 ευρώ).

Αθήνα, 4 Απρίλιο 2006
Ο πηρεξούσιος δικηγόρος
Γιάννης Κων. Ραχιώτης
Δικηγόρος στον Άρειο Πάγο

ΘΕΟΤΟΚΗΣ Γ. ΝΤΑΡΜΟΣ

Μηχανικός ΕΜΠ - Κατασκευαστής ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ ΚΑΤΟΙΚΩΝ Ανέγερση πολυτελών συγκροτημάτων διαμερισμάτων και μεζονετών υψηλής αρχιτεκτονικής - αισθητικής Τηλ. 210.63.95.007, 6944-706417

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΑΡΤΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

“ΤΟ ΑΣΠΡΟΣΙΓΓΙΡ

Αναλαμβάνουμε παραγγελίες για άρτους, μνημόσυνα (δίσκους, αρτίδια, παξιμαδάκια) καθώς και γλυκίσματα όλων των ειδών για γάμους, βαπτίσεις και άλλες κοινωνικές εκδηλώσεις.

Σταυρούπα Δαπακούρα

Καρυές - Λακωνίας

Τηλ. κατ.: (27310) 95159, οικ.: 95587, κιν.: 6973-208360

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ χήρα ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΚΟΛΟΒΟΥ

Στις 11 Μαρτίου 2006, πέθανε στις Καρυές η Γιαννούλα Κολοβού σε ηλικία 88 ετών.

Κόρη του μ. Φώτη Κονταρίων μεγάλωσε στις Καρυές όπου έζησε όλη τη ζωή της και εργάστηκε σκληρά με κτηνοτροφικές και γεωργικές εργασίες. Παντρεύτηκε με τον Παναγιώτη Κολοβό και απόχτησαν 4 παιδιά: την Πλαναγιώτα, Γιώργη, Φώτη και Δήμητρα και καμάρωσαν 10 εγγόνια και 3 δισέγγονα.

Η μακαρίτισσα ήταν πολύ άσια και αγαπητή γυναίκα, γνωστή για τα αστεία της και το έξυπνο χιούμορ της.

Όταν τα παιδιά και τα εγγόνια της μαζί με αδένθια, ανήψια και με όλο το κωρίδι την συνόδευψαν στην τελευταία της κατοικία.

Ας είναι αναπαυμένη.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΝ. ΚΟΝΤΑΛΩΝΗ

Στις 26 Μαρτίου 2006, έπειτα από σύντομο ασθένεια, έφυγε από τη ζωή η Μαρία, σύζυγος Πάνου Κονταλώνη, σε ηλικία 76 ετών. Γεννήθηκε και έζησε όλη τη ζωή της στις Καρυές και ήταν κόρη του Δήμου και της Κωνσταντίνας Λεβεντάκη.

Το 1955 παντρεύτηκε τον Πάνο Κονταλώνη και έζησε μαζί του 60 χρόνια, αφού μοιράστηκε μαζί του χαρές και πάνες, με όλες τις δυσκολίες της μετακατοχικής και κατακαμένης Αράχοβας. Στάθηκε παλληκάρι κοντά στον αγαπημένο της ούντροφο και καμάρωσαν μια εξαιρετική οικογένεια με τέσσερα παιδιά: τη Φωτεινή, τη Ντίνα, τον Φώτη και τη Δήμητρα, επτά εγγόνια και ένα δισέγγονο.

Η ζωή της μοιράζοταν ανάμεσα στο κωρίδι όπου μεγάλωσε τα παιδιά της και στον Αράχοβικο Κάμπο, όπου ο Πάνος διατηρούσε αξιόλογη ικτινοτροφική μονάδα, χωρίς να πάψουν ποτέ να καθηλευούνται για τη γη. Δουλειά σκληρή που απέδεσε κακούς καρπούς με καλή αποκατάσταση των παιδιών τους, που περιέβαλαν τους γονείς τους με σεβασμό και αγάπη.

Η κιδεά της Μαρίας έγινε στις 27 Μαρτίου, όπου απαρηγόρητη όλη η οικογένεια, αποχωρίστηκε για πάντα από την αγαπημένη σύζυγο, μάνα, γιαγιά, αδερφή και θεία, Μαρία Κονταλώνη.

Όποιο το κωρίδι και ποθήσιο συγγενείς και φίλοι από τη Σπάρτη, Τρίπολη, Αθήνα, Άστρος κ.τ.π., ήπιαν στην Αράχοβα για να την συνοδεύσουν στο κοιμητήριο του Άν Νικόνα.

Αιωνία η μνήμη της.

ΦΩΤΑΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Μια τραγική σύμπτωση ήταν ο θάνατος της Θεια-Γιαννούλας Κολοβού στις Καρυές και την ίδια ημέρα, 12 Μαρτίου 2006, ο θάνατος του γαμπρού της Βασιλίη Φωτάκου στην Στεφανιά.

Ο Βασιλής ήταν ο τρίτος από τα παιδιά του Βασιλίη και Ελένης Φωτάκου και γεννήθηκε στην Στεφανιά το 1941, ορφανός από πατέρα, ο οποί-

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΑΡΥΩΝ

Το Σάββατο, παραμονή της 2ης Αποκριάς, έγινε στην ωραία διαμορφωμένη αίθουσα του Κοινωνικού Καταστήματος Καρυών, ο χορός της Τράπεζας Αίματος Καρυών με μεγάλη προσέπεισμο κόσμου. Κάτοικοι του κωριδιού, της Σπάρτης, Τρίπολης, Αθήνας και άλλων, πέρασαν μια εξαιρετική βραδιά, με φαγητό, γηγεκά, τραγούδια και χορό. Τη διοργάνωση είχαν αναλάβει η Βούλα Δαπακούρα και η Βάσια Ιω. Γουέ, που τους αξίζουν συγχαρητήρια γιατί χάρισαν στο κωρίδι μια ωραία γιορταστική βραδιά, στα πλαίσια των εορτών της Αποκριάς.

ΤΑΞΙ ΚΑΡΥΩΝ ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΡΑΚΑΣ

- A/C • Για όλη την Ελλάδα
- Εξυπηρέτηση όλο το 24ωρο
- Προσφέρεται για όλες τις κοινωνικές εκδηλώσεις
- Mercedes - Κλιματισμός

Τηλ. πιάτσας: 27310 95238, Κιν.: 6974 727580

οις σκοτώθηκε στην Αθηναϊδα πριν από τη γέννηση του παιδιού του.

Ο Βασίλης από νεαρός εργάστηκε ως αυτοκινητιστής με μεγάλη φορτηγά και συγχρόνως ήταν ένας από τους καλύτερους αγρότες - καλλιεργητές. Το 1969 βρήκε το ταίρι της ζωής του και παντρεύτηκε την εξαίρετη Αραχοβιτοπούλη Παναγιώτα Παν. Κολοβού και έζησαν στην Στεφανιά 35 χρόνια μέχρι τώρα, που ο χάρος ξεχώρισε το αγαπημένο ανδρόγυνο και τον καλό πατέρα από τη τρία παιδιά τους την Ελένη Φωτάκου, υπάλληλο ΚΤΕΟ, την Γιάννα, σύζυγο Νίκου Αλοίμου που ζει στην Αμερική και έχει δύο κόρες και τον Σωτήρη, επιχειρηματία και αγρότη.

Αμέτρητοι ήταν οι συγγενείς και όλη ο ομογενείς που συμπαραστάθηκαν στην απαρηγόρητη οικογένεια και έτρεξαν για να του δώσουν τον τελευταίο καρπό του κατοικία, στο Τορόντο.

Όποιο θα τον θυμόμαστε με αγάπη.

Αιωνία η μνήμη του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Όπους μας συμπαραστάθηκαν στο βαρύ πένθος μας για τον θάνατο του ποιηταρά που συνέβη στην Ελένη Φωτάκου, από την οποία μεταπέμπεται σε έναν αγαπητό και σωτόραν άνθρωπο και να συμπονέσουν με την απαρηγόρητη οικογένειά του, την ημέρα της κηδείας του, που έγινε πάντομη στην Στεφανιά, στις 15 Μαρτίου 2005.

Όποιο θα τον θυμόμαστε με αγάπη.

Αιωνία η μνήμη του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΡ. ΚΟΥΤΣΟΓΕΩΡΓΑΣ

Ο νέος χρόνος μπαίνοντας, έφερε το πιο πυκνό παντάρι στις Καρυές, και το πυκνότερο κτύπημα της καμπάνας στις 3-1-2006, ανήγγειλε ότι ο Γιώργος Κουτσόγεωργας, το δεύτερο από τα τρία παιδιά του μακαρίτη μπαρμπα-Χαραλάμπη και της μακαρίτισσας θεια-Μαρίας Κουτσόγεωργας, έφυγε πρόωρα από τη ζωή, σε ηλικία 65 ετών, στο Τορόντο, Καναδά.

Συγκλονισμένα τ

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

Ήταν η φωνή της πάντοτε γηγενούματος Πένης που κυριολεκτικά μας συγκλόνισε με το αναπάντεχο μαντάτο που ούτε θέλαμε, ούτε μπορούσαμε να το πιστέψουμε και να δεχθούμε.

Απλά τώρα έχουμε να κάνουμε με ένα τετελεσμένο γενούς.

Είναι το γεγονός εκείνο, που άρρικτα συνδεδεμένο με κάθε υπικό δημιούργημα της φύσης, συνδέεται άμεσα και νομοτελείακα, με τον βέβαιο υπικό εξαφανισμό του.

Τονίζω τον υπικό εξαφανισμό του γιατί πέρα από την υπική υπόσταση, τουλάχιστον στην περίπτωση των ανθρώπων, δύοι αναγνωρίζουμε ότι υπάρχει και η θητική τους υπόσταση.

Και εδώ θέλω να σταθώ αναφερόμενος στο πρόσωπό σου, αγαπημένη μας Γεωργία.

Είχαμε την τύχη οι οικογένειες των γονέων μας και στη συνέχεια οι δικές μας, για πολλά χρόνια, να ευρεθούν πολύ κοντά στην ίδια στιγμή.

Έτσι σε μεγάλο ρυθμό οι βίοι μας θα έπειτα, υπήρξαν παραδίπλιοι και οι γνώσεις του καθενός από εμάς για τη ζωή και τη δραστηριότητα των μελών της οικογένειας άγγιζαν τα δριά της πληρότητας.

Αυτή ακριβώς η γνώση μου επιτρέπει και μου επιβάλλει αυτή την ώρα του θηβερού προσωπικού καθίκοντος, με αγάπη και πόνο ψυχής, απευθύνοντας τον ύστατο χαιρετισμό μου να αναφερθεί στις αρετές που σε διέκριναν σε δύο σου τη ζωή και θα αποτελούν πάντα φωτεινό παράδειγμα για κάθε πλογική και φιλότιμη γυναίκα.

Στην παιδική σου πλοκή ήσουν πάντοτε ένα παιδί μιας έντιμης οικογένειας με απαραβάτες θικές αρχές και αξές.

Αν και η ξεχωριστή ομορφιά και γοντεία σου μπορούσε να αποτελέσει φυσιολογικό πειρασμό για κάθε νέο, ποτέ δεν ακούστηκε το παραμικρό για παρέκκλιση δική σου από τις αυστηρές οικογενειακές αρχές και αξές.

Ο γάμος σου με τον αξέχαστο γιατρό, όπως απέδειξε η μακρά συμβίωση μαζί του, υπήρξε ένας επιτυχημένος συνδιασμός ανδρόγυνου, που χάρη στην αμοιβαία εκτίμηση και αφοσίωση του ενός για τον άλλο, σας οδήγησε στη δημιουργία μιας εκλεκτής και ευτυχημένης οικογένειας που δύοι όσοι γνώρισαν θαυμάζουν και αναγνωρίζουν.

Η σεμνότητα, η σοβαρότητα, η απλότητα, η καταδεκτικότητα, η απαράμιθη νοικοκυρούντη και η υπερβολική αξιοπρέπεια ήταν μερικά μόνον από τα βασικά προσόντα που σε χαρακτηρίζουν.

Σαν απόδειξη δε των ισχυρισμών μου αυτών ας μου επιτραπεί, για δύος ενδεχομένων δεν το γνωρίζουν, η ανάγνωση ενός δισήμαντου και επίκαιρου ύστατου χαιρετισμού που είκε γράψει ο αειμνότος γιατρός στο πόνημά του «Αναμνήσεις μιας ζωής» με τίτλο «Ζωή αιώνια» το Μάιο του 1993 το οποίο έχει ως εξής:

«Φεύγεις Γεωργία μου ή Πάνω μου, γηγενεί ή γηγενεί - ανάλογα με το ποιός θα έφευγε πρώτα από τη ζωή - φεύγεις και πας στα ξένα, δισάρφανο (ή δισάρφανο) και έρημο (ή έρημο) με παρατάξεις.

Μαντήλι χρυσοκέντητο στάσου για να σου δώσω να με θυμάσαι κει που πας, ώσπου να σ' ανταμώσω.

Της πίστης το πικρόνερο μην πιές και με ξεχάσσος. Στης θύμπως τα νάματα κοντά να ξαποστάσης. Να πίνης γάργαρο νερό κι εμένα να θυμάσαι να πλύζεσαι να πλένεσαι και με να συλληφθείς. Όσοντας να ρέθης η ποθητή η ευπογημένη ώρα κοντά σου να βρεθώ ξανά με ήποιο ή με μπόρα.

Αιώνια να ζήσουμε πιασμένοι χέρι χέρι, σε κόσμους όμορφους γηγενείς σε παραδείσια μέρη. Αυτά ένοιωθε και αυτά προσήρζε να ειπεί ο ένας στον άπλο φεύγοντας για το μεγάριο ταξίδι.

Και επειδή αυτού του έιδους τα ποίματα δεν γράφονται χωρίς έμπνευση αισθητά, δεν νομίζω ότι μπορεί να αμφισβητήσεις κανείς τίποτα από όσα παραπάνω ανέφερα, ενώ αντίθετα θα μπορούσε να προσθέσει πλείστα όσα που ασφαλώς έχουν παραπειθθεί.

Αυτή με πίγια πίγια, σεγώ τουμπάκιστον, σου αναγνωρίζω ότι υπήρξες αγαπημένης μου Γιώργος και αυτά μου τα πόγια ας αποτελέσουν την ανθοδέσμη των πουλησούδιων που ώφειλα να καταθέσω στο σεπτό σκήνωμά σου.

Καθό σου ταξίδι και να είσαι βέβαιη ότι πάντα και με πολλή αγάπη όσοι θα σε θυμόμαστε.

ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ ΒΕΡΔΗΛΟΣ

Την Κυριακή 19 Φεβρουαρίου, αφούς την τελευταία του πνοή, στο νοσοκομείο της Σπάρτης, ο Βαμβακίτης Ανάργυρος Βερδήλος, σε ηλικία 79 ετών. Καρδιακή ανεπάρκεια ήταν η αιτία του θανάτου του. Και πώς να «επαρκέσει» μια καρδιά που έχει δεχθεί τόσα δυνατά τυπώματα της μορίας.

Μεγάλωσε ορφανός από μάνα, πολύ ενωρίς έχασε τον αδελφό του Θεοφάνη, σαν πατέρας ήπιε το πικρό ποτήρι από τον θάνατο του πρωτότοκου γιου του Αναστάσιο και τελευταία αποκωρίστηκε από την αγαπημένη του ούζυγο Μάρθα, που πέθανε προ Σεπτίας. Ο εκλιπών γεννήθηκε το 1927 και μεγάλωσε στο Βαμβακό.

Ήταν γιος του Αναστάσιο και της Πετριανής Βερδήλου (γένος Νικολακοπούλου). Μετά τον γάμο του με τη Μάρθα Μαθαϊάζου, από το Γεράκι, εγκαταστάθηκε στου Τσούνη, όπου φρόντιζε την κτηματική τους περιουσία και παράλληλα εργάζοταν ως ιδιωτικός υπάλληλος στη Σπάρτη.

Ήταν ένας λεβεντάνθρωπος οσβαρός απλή και ευχάριστος, που είκε την εκτίμηση όλων των Βαμβακιτών, Τσουναίων και Σπαρτιών. Αγαπούσε πολύ το χωρίο όπου μεγάλωσε και κάθε φορά που έπαιρνε την εφημερίδα μου την πληφωνούσε και πάντα έπειτα: «Αχ, τι ωραία που τα γράφεις για τη Βαμβακού. Εγώ όχι πολύ Βαμβακίτικα να σου ειπώ όταν ιδωθούμε» απλά δεν τα καταφέραμε.

Με την αγαπημένη του Μάρθα απόκτησαν δύο εξαιρετικά παιδιά: τον Αναστάσιο που έφυγε πρώτα από τη ζωή και τον Κώστα που του συμπαραστάθηκε σε όλες τις δυσκολίες μέχρι το τέλος του.

Ευτύχος να καμαρώσει τρία εγγόνια: τον Ανάργυρο Αναστάσιο Βερδήλο και τον Ανάργυρο και τη Μάρθα Κων/ου Βερδήλου.

Πάντοτε ήταν η κρήδη του. Στον ιερό ναό Αγίου Νικολάου στου Τσούνη, εψήλη η νεκρώσιμη ακολουθία και στην αγαπημένη του Βαμβακού έγινε ο ενταφιασμός του, στα πατρογονικά κώματα, κατά την επιθυμία του.

Αιώνια του ο μνήμη.

ΝΤΑΛΙΑΝΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

Αρχές Απριλίου πέθανε στο νοσοκομείο Σπάρτης και κηδεύτηκε στο Βαμβακό, ο Βασίλης Νταλιάνης, υπάλληλος Δασαρχέου, σε ηλικία 66 ετών, αφήνοντας απαρηγόρωτους την αγαπημένη ούζυγό του Ειρήνη, τον γιο του Γεώργιο, γραμματέα του Δήμου Οινούστιας και την κόρη του Τζένη, υπάλληλο Πυροσβεστικής Σπάρτης.

Ήταν ένας από τους καηδικούς Βαμβακίτες και ο πρώτος θάνατός του πίπονες όλους τους συγγενείς, φίλους και πατριώτες.

Αιώνια του ο μνήμη.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΟΚΚΙΝΟΡΑΧΗΣ
ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΚΟΚΚΙΝΟΡΑΧΗΣ

ΚΗΔΕΙΕΣ

- 20 Φεβρουαρίου 2006, Ανάργυρος Βερδήλος. (Η κηδεία έγινε στην Κοκκινόραχη και η ταφή στην Βαμβακού).

- 21 Φεβρουαρίου 2006, Ευάγγελος Κρητικός, ετών 97. (Ο μεγαλύτερος σε ηλικία κάτοικος του χωριού μας).

- 12 Μαΐου 2006, Κωνσταντίνος Λιναρδής, ετών 90.

ΓΑΜΟΙ

- 29 Απριλίου 2006 (Άγιο Νικόλαος Κοκκινόραχης). Ο Γεώργιος Ζ. Παιανέστης (Κοκκινόραχη) με την Ελένη Η. Γρηγόρη (Κοκκινόραχη).

- 30 Απριλίου 2006 (Άγιο Νικόλαος Κοκκινόραχης). Ο Νικόλαος Χ. Παπαστρατάκος (Σπάρτη) με την Μαρία Εμ. Βαζαίου (Κοκκινόραχη).

- 14 Μαΐου 2006 (Άγιο Νικόλαος Κοκκινόραχης). Ο Ευάγγελος Μεν. Μυριλάκος (Γύθειο) με την Σωτηρία Γ. Μπένου (Κοκκινόραχη).

ΕΚΔΡΟΜΗ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΟΚΚΙΝΟΡΡΑΧΗΣ

Στις 27 Απριλίου 2006 Πέμπτη της Διακαίνουσιου, τα παιδιά των Κατηχητικών Σχολείων Κοκκινορράχης οικοκηπέρων στη Σπάρτη, την κύριο των φετινών κατηχητικών μαθητών, πραγματοποίησαν με επιτυχία εκδρομή στην Πύλο Μεσσηνίας. Προσκύνησαν στην Υπαπαντή Καλαμάτας και στην Ι.Μ. Ζωοδόχου Πηγής Σύραπας. Επίσκεψη στην Παλάτια του Νέστορα, την Πύλο και την Μεθώνη. Τέλος πραγματοποίησαν ποδοσφαιρικό αγώνα με τα παιδιά της Πύλου.

Με την ευκαιρία αυτή ευχαρίστησαν τους φετινούς Κατηχητές μας που προετοίμασαν η Συντηρητική Σπάρτης και την Αιγαίνη Σπάρτη. Επίσκεψη στην Ιερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Μικροκάστρου Σιατίστης. Επιστροφή Σπάρτη με ενδιάμεσες στάσεις.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Συνέχεια από την σελίδα 1

ΑΛΛΑ ΣΚΟΥΡΟΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο Σταύρος και ο Κανέλη Τσότουσος, κάτοικοι Σκούρας, αρραβωνίασαν την κόρη τους Ιωάννα με τον καθηγητή Πέτρο Γκότση, από τα Κρέστενα.

Επίσης ο δασκαλός Έφη, κόρη του Σαράντου και της Ζωής Παγώνη, από τη Σκούρα, αρραβωνίαστηκε με τον Νίκο, γιο του Γεωργίου και της Άννας Πρίμπα, πυροβέστη.

Να ζήσουν και καλά στέφανα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Τον Οκτώβριο 2005 πέθανε και κηδεύτηκε στη Σκούρα ο Γεώργιος Καναράς, 82 ετών.

- Στις 10 Δεκεμβρίου 2005, πέθανε και κηδεύτηκε στην Αστορία Νέας Υόρκης ο Νικόλαος Κούτουζας, 95 ετών.

- Στις 17 Δεκεμβρίου 2005 πέθανε και κηδεύτηκε στη Σκούρα η Ελένη, χήρα Παν/του Μητράκου. Ήταν σύζυγος του επί 31 έτη γραμματέας της Κοινότητας Σκούρας αειμνοποτού Παναγιώτου Μητράκου.

- Στις 4 Ιανουαρίου 2005 πέθανε και κηδεύτηκε στη Σκούρα ο Νικόλαος Κουναβέζης, 82 ετών.

- Στις 30 Απριλίου 2006 πέθανε στην Αμερική η Παρασκευή, σύζυγος ζών Δημάκου, 89 ετών. Η νεκρώσιμη ακολουθία εψάπι στον Άγιο Δημήτρη Merrick N.Y.

Συλληπητήρια σε όλες τις οικογένειες των θανόντων.

Αφίξεις ομογενών στη Βαρβίτσα

Επίσης αισθητή έγινε, όπως πάντα, η παρουσία πολλών Σκουροβαρβίτσιων, που ήθαν από Αμερική και Καναδά για να περάσουν το Πάσχα στα χωριά τους: «Ηρθαν ο Πέτρος και ο Καθηλίον Πατσανίου, ο Κώστας και ο Γεωργία Βουθουνύ, ο Πότης και η Άννα Πανάκος, ο Γιώργος και ο Μαρίνα Τσότουσος, ο Σταύρος και η Μαργαρίτα Τσιμικάνη, ο Θανάσης και η Κανέλη Ματθαίου, ο Τάκης και η Τσεβή Ματθαίου, ο Γιώργης και η Αγγελική Λαΐνη.

Καλώς όρισαν όλοι!

BAMBAKOU

Όσοι Βαμβακάκτες πήγαν στο χωρίο τους για το Πάσχα απόδιασαν μια πρωτοφανή βλάστηση γιατί στις αρχές Απριλίου είχε ζεστάνει πολύ ο καιρός και έκανε τις καρυδιές να ανθίσουν, ανοίξαντας τα κλήματα και άνθισαν τριανταφυλλίες και πασχαλιές.

Όμως κατά γενική ομοιογία, πήγαν ήταν τα σπίτια που άνοιξαν, ιδίως από την Αθήνα λίγες οικογένειες ήπιαν για να περάσουν το Πάσχα τους στο χωρίο τους.

Ευτυχώς το ξενοδοχείο ήταν γεμάτο, η ταβέρνα «Ο Βράχος» που την έχει αναπλάβει ο Γιάννης Μαρτσόπουλος, θείτούργος εκείνες τις ημέρες και έξακολουθεύει να ανοίγει τα σαββατοκύριακα, όπως και το καφενείο.

Τις ιερές ακολουθίες της Μ. Εβδομάδας, τελιούσε ο ιερέας της Αράκοβας παπα-Στράτης, οπότε ο επιτάφιος βγήκε για περιφορά στις 5 μ.μ. και η Ανάσταση έγινε στις 9 μ.μ.

Παρόλο που ο κόσμος ήταν πιούτερος από πέρισση, τα πυροτεχνήματα και τα βαρεότατα ήταν πολύ περισσότερα και αντιπλανούσαν οι ρεματίες από τις εκπυροσκοπήσεις.

Τον Άγιο Γεώργιο τον γιόρτασαν την Τρίτη του Πάσχα, οπότε ήπιαν ο παπα-Γιώργος Μπλάθρας και θείτούργος στον Άγιο Γεώργιο στο κοιμητήριο του χωριού.

Και του χρόνου!

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΑΜΒΑΚΙΤΩΝ

Γράφει ο Γ. Γραμματέας

Ανδρέας Τσαβλήρης

Την Κυριακή 12 Μαρτίου, έγινε στο ξενοδοχείο PRESIDENT η γενική συνέλευση, καθώς και η κοπή της πίτας του Συνδέσμου των Απανταχού Βαμβακιτών, στην οποία παρεβρέθηκαν περίπου ογδόντα μέλη του συνδέσμου.

Η συνέλευση έγινε υπό την προεδρία του κ. Κωνσταντίνου Τσαβλήρη που έπεισε τον πρόεδρο του Συνδέσμου κ. Ιάσονας Βούρβουλης να μένει και ευχήθηκε καπνί χρονιά.

Ακολούθως, ο γραμματέας κ. Ανδρέας Τσαβλήρης αναγνώσεις κατάθηση με τα ονόματα των αποθανόντων, κατά το 2005, συμπατριών μας στη μνήμη των οποίων κρατήθηκε ενός πεπτού σιγή. Επίσης αναγγέλθηκε επιστολή που συνέταξε, πριν το θάνατό του, ο επί σειρά ετών γραμματέας του Συνδέσμου Δημήτρης Λαβατσής.

Αφού έγινε από τον πρόεδρο Ι. Βούρβουλη περιπλανική ανασκόπηση των πεπραγμένων του ΔΣ του Συνδέσμου, ο ταμίας κ. Δημήτρης Βελδέκης έκανε τον ταμειακό απολογισμό ο οποίος και εγκρίθηκε ομόφωνα.

Ακολούθησαν τοποθετήσεις των μεμπών του συνδέσμου πάνω σε σοβαρά προβλήματα που έχει το χωρίο μας η πειτούργια του καφενείου και της ταβέρνας καθώς και το πώς θα προσεκτικούμε στην Βαμβακού κόσμο και κυρίως νέα παιδιά. Επίσης ίδιατερη βαρύτητα δόθηκε στο γεγονός ότι ο Σύνδεσμος δεν έχει πόρους και προτάθηκαν πώσεις όπως η εγγραφή νέων μεμπών και η αύξηση συν-

δρομής. Στο τέλος της συνέλευσης πραγματοποιήθηκαν οι αρχαιοερείς για την ανάδειξη του νέου Δ.Σ. Οι σύμβουλοι που εκπλέκτηκαν συνεδρίασαν, ύστερα από πρόσκληση του πλειοψηφίσαντος κ. Δημητρίου Βελδέκη στις 20 Μαρτίου στα γραφεία των εν Αττική Λακεδαιμονίων, όπου αποφασίστηκε η σύνθεση του νέου προεδρείου. Πρόεδρος παρέμεινε ο Ιάσονας Βούρβουλης, αντιπρόεδρος ο Νίκος Βελδέκης, γεν. γραμματέας ο Ανδρέας Τσαβλήρης, ταμίας ο Δημήτρης Βελδέκης, ειδ. γραμματέας ο Ανδρέας Κασαπλέρης και μένει του Δ.Σ. Καλομοίρης Γεώργιος, Καμάρης Ιωάννης, Σκαρμούτσος Νικόλαος και Καραχάλιου Γιούρα.

ΠΡΙΝ ΑΠΟ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗ ΒΑΜΒΑΚΟΥ

Αυτή η φωτογραφία μας γυρίζει 50 χρόνια πίσω, στη Βαμβακού, το κεφαλοχώρι, που οποίο παρά τις συμφορές της Γερμανικής Κατοχής και του Εμφύλιου, έσφιξε από ζωή και νιάτα. Εδώ εικονίζονται νέοι και νέες του Συλλόγου ΝΕΑ ΖΩΗ, που παρουσιάζει το θεατρικό έργο ΕΣΜΕ Η ΤΟΥΡΚΟΠΟΥΛΑ του Σπύρου Περεστάδου, σε υπαίθρια παράσταση, στον Πάροντα Ηλία Βαμβακού.

Διακρίνονται δύο άνδρες από αριστερά: Νίκος Νιάρχος, Βάσιο Αγγλεζή, Γιώργος Λυμπερόγιαννης, Ελένη Μάρκου, Πάνος Σερβέτης, Βάσιο Κοκκάνη, Δήμος Κατσίρης, Γιαννούλα Λιάκου.

Καθηστό: Πότα Αγγλεζή, Αγγελική Σκούφη, Ελένη Χατζή, Πάνος Νταλιάνης και ζαπλωμένοι: Γιάννης Λυμπερόγιαννης και Χαρής Βελδέκης.

Τη φωτογραφία μας έδωσε ο αγαπητός Γιάννης Βελδέκης, πρόεδρος του Συλλόγου ΝΕΑ ΖΩΗ.

ΤΙΜΗ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΓΟΝΟΥΣ ΜΑΣ

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΙΣ ΘΕΡΜΟΠΥΛΕΣ

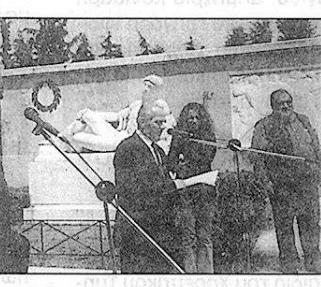
Ο «Σύνδεσμος των εν Αττική Λακεδαιμονίων» οργάνωσε πμερήσια εκδρομή στις Θερμοπύλες για να τιμήσουν τη μνήμη του Λεωνίδα και των Τριακούσιων, στις 6 Μαΐου 2006.

Με την κατάλληλη προετοιμασία που απαιτούνται τέτοιοι είδους διοργανώσεις, έγινε μια σεμνή και συγκιντική τελετή που έκανε τις καρδιές όλων των εκδρομέων να γεμίζουν με τα πατριωτικά συναισθήματα που εμπνέουν οι 300 Σπαρτιάτες και οι 700 Θεοπεις που προσέταξαν τα στήθη τους για να αναχαιτίσουν τους Πέρσες εισβολείς.

Παραβρέθηκαν ο Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Μιχαλοπούλος, ο Νομάρχης Φθιώτιδας, εκπρόσωπος του νομάρχου Λακωνίας, ο δήμαρχος Λαμίας, Θεσπιών και Σπάρτης, οι στρατιωτικές αρχές και η Φιλαρμονική Λαμίας κ.ά.

Ο Σύνδεσμος των εν Αττική Λακεδαιμονίων με τον πρόεδρο κ. Μπεκάρη, το Δ.Σ. και περισσότερα από 80 μέλη του Συνδέσμου, που είχαν έθει με 2 πούλημα, καθώς και πολύ κόσμο από τη Λαμία και την γύρω περιοχή, πλήσιωσαν την τελετή.

Έγιναν καταθέσεις στεφάνων και καιρετίσμοι και ομιλίες, από τις οποίες δημοσιεύουμε την ομιλία του δημάρχου Σπάρτης κ. Σαράντος Αντωνάκος ομιλώντας:

Ο δήμαρχος Σπάρτης κ. Σαράντος Αντωνάκος ομιλώντας

Εμείς οι απόγονοι του Λεωνίδα και των Τριακούσιων, ήλαμμε εδώ για ένα προσκύνημα στο θόρο του Κολωνού και γυρίζοντας τον τροχό της μνήμης και της ιστορίας να στείλουμε το μήνυμα στα πέρατα του κόσμου, ότι η πελευθερία κερδίζεται και διτί τα θύλα δεν παραδίδονται αλλά παίρνονται.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΡΥΑΤΩΝ

Tο Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου Απανταχού Καρυατών, μετά από πρόσκληση της πρόεδρου Αννίτας Πρεκεζή, συνεδρίασε στην Αθήνα, στις 31 Μαΐου 2006, συζήτησε διάφορα θέματα και αποφάσισε ομόφωνα τα εξής:

1) Σχετικά με το θερινό υπημερία.

Ο θερμός της πειτουργίας του θερινού νηπιαγωγείου, που έχει καθιερωθεί από 10ετία και πλέον, έχει αποδειχθεί ότι ήταν πολύ επιτυχημένος γιατί πρόσφερε στα παιδιά του χωριού και δήλων των παραθεριστών, μία ευχάριστη απλή και ωφέλιμη από πολλές απόψεις πρωινή απασχόληση, για τους δύο μήνες Ιούλιο και Αύγουστο. Σε ένα ωραίο περιβάλλον στο σκοτεινό του χωριού και στο δροσερό προαύλιο στον πόδι της Αγίας Παρασκευής τα παιδιά (μέχρι 10 ετών) περνούσαν 4-5 ώρες παιζόντας, τραγουδώντας και απασχολούμενα με δημιουργικές εργασίες. Το περασμένο καλοκαίρι δεν έρχονταν παιδιά εκεί, αν και υπήρχαν πάρα πολλά στο χωριό. Πιθανή αιτία αυτής της αποχής ήταν το ότι ξενυχτούσαν κάθε βράδυ παιζόντας στην πλατεία του χωριού, (ίσως).

Το Δ.Σ. προβληματίστηκε αν θα καταργήσουμε

τον θερμό αυτό και κατόπιν συζητήσεων αποφασίσαμε να προσπαθήσουμε κι εφέτος να λειτουργήσει το «υπημερία» από 15 Ιουνίου έως 15 Αυγούστου. Παρακαλούμε, ποιπόν, δύος ενδιαφέρονται να μας βοηθήσουν με οποιονδήποτε τρόπο, έστω και με μία υπόδειξη, για να διατηρηθεί αυτός ο θερμός.

2) Η ίδρυση ενός παιδογραφικού μουσείου στο χωριό απασχολεί από πολλά χρόνια δύο μόνον τον Σύνδεσμο μας, απλά και την Κοινότητα και δύος σους αγαπούν το χωριό.

Αποφασίσαμε ποιπόν, ότι ο Σύνδεσμος θα βοηθήσει με κάθε τρόπο στην ίδρυση του μουσείου και θα συμμετάσχει οικονομικά σε κάθε προσάρτεια προς αυτήν την κατεύθυνση, αρχίζοντας από τα έσοδα του χορού μας που θα διατεθούν για την ίδρυση του Μουσείου.

Καπούμε όμους τους συμπατρίωντες να βοηθήσουν στο καθένας με τον δικό του τρόπο.

3) Για τη βράβευση των αποφοίτων ανωτέρων και ανωτάτων σχολών:

Παρακαλούμε τους νέους-νέες του χωριού και αυτούς που οι γονείς τους ή οι παπούδες τους

κατάγονται από το χωριό, αν έλαβαν πτυχίο ανωτέρας ή ανωτάτης σχολής (μεταπυκειακές σπουδές), να ειδοποιήσουν δύο πλέοντας του Δ.Σ. του Συνδέσμου επιθυμούν, ή στο τηλέφωνο της προέδρου 210-8076778.

4) Αποφασίσαμε να πραγματοποιήσουμε την επίνειο χορό μας στην πλατεία του χωριού, το Σάββατο 12 Αυγούστου στις 9 μ.μ. Επιλίζουμε να επιτύχουμε μια καλή οργάνωση και το πρώτο που επιδιώξαμε ήταν να καλέσουμε την ορχήστρα «ΚΑΡΥΑΤΕΣ», για να γίνει γιγάντιο Αραχοβίτικο!

Θα στείλουμε εγκαίρως προσκλήσεις.

5) Την επομένη ημέρα, Κυριακή 13 Αυγούστου, ώρα 7.30 μ.μ. θα γίνει στο Κοινοτικό Κατάστημα η καθιερωμένη δεξιώση προς τιμήν των ομογενών μας που βρίσκονται στο χωριό και απευθύνουμε σε όλους την πρόσκλησή μας, η οποία θα τοιχοκοπήσει αρχές Αυγούστου και στο χωριό.

Ευχόμαστε το καλοκαίρι 2006 να είναι για όλο το χωριό και για τους επισκέπτες χαρούμενο και καητύτερο από όλα τα προηγούμενα.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η πρόεδρος και τα μέρη του Δ.Σ. του Συνδέσμου Απανταχού Καρυατών, καριούν δύοις τους ομογενείς που θα έθουν εφέτος στο χωριό, στην καθιερωμένη δεξιώση που γίνεται για το καθωσόρισμά τους, την Κυριακή 13 Αυγούστου 2006, στις 7.30 μ.μ. Επίσης είναι καλέσμενοι δύοι οι μόνιμοι κάτοικοι έτοις όπου διοικεί την ορχήστρα «ΚΑΡΥΑΤΕΣ», για να γίνει γιγάντιο Αραχοβίτικο!

Σας περιμένουμε όλους

Η πρόεδρος
Αννίτα Πρεκεζέ
Ο Γραμματέας
Νίκος Β. Τράκκας

Ο Αντιπρόεδρος
Μιχ. Ρέπουλης
Ο Ταμίας
Κ. Δημήτρουλας

Τα μέρη

Διαντζίκη Τάκης, Κουτσογέωργας Θεόδωρος, Λάτση Λευκή, Μέρμηγκα Δήμητρα, Τράκας Γ. Νικόλαος, Χάρακας Ιωάννης και Χριστόπουλος Παρασκευάς

Πολύ με ευχαρίστηση και με συγκίνηση το άρθρο που διάβασα στα «Λακωνικά» τ. 218 Δεκ. 2005, που αναφέροταν στην εφημερίδα μου, γραμμένο από τον πρόεδρο του Συνδέσμου των Λακεδαιμονίων κ. Κώστα Μπεκιάρη. Ο κ. Μπεκιάρης έχει εκτείνει τρεις πρόεδρος του Δ.Σ. του ιστορικού αυτού Συνδέσμου και στο διάστημα αυτό ο Σύνδεσμος αναβαθμίστηκε πειτουργικά και το περιοδικό «Τα Λακωνικά» εκδίδεται με εξαιρετική επιμέλεια. Τον ευχαριστώ για τα καρά τη πλογια και παραθέτω το άρθρο του, αφού μάλιστα αναφέρεται στα 19 χρόνια που συμπήρωσε την εφημερίδα μας.

«ΛΑΚΩΝΙΚΑ»

«ΚΑΡΥΕΣ»

Ένα ξεχωριστό λακωνικό έντυπο

Ανάμεσα στα εκλεκτά λακωνικά έντυπα που κυκλοφορύουν στον πατρίδα απλά και απανταχού της γης - ξεχωριστό θέση κατέχει η τριμνιάτια οκταεπόδινη εφημερίδα μετον Τίτλο «Καρυές Η ΑΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ». Με κέντρο πάντα την ιστορική κωμόπολη, που διαιώνισε το 6-

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

νομά της με τις περίφημες Καρυάτιδες του Παρθενώνος, πλαισιωμένη από τα υπόλοιπα πανέμορφα χωριά του Πάρνωνος, κάθε τρίμηνο την ωραία εφημερίδα δημιουργείται περίπλοκη σε περιοδικό την παρούσια της όχι μόνον στον λακωνικό και τον επιπλονικό χώρο ευρύτερα, αλλά και όπου γης κατοικούν λάκωνες δεμένοι με τον τόπο τους, που νοσταγούν την ιδιαίτερη πατρίδα τους και πλακταρούν να διατρέσουν τους δεσμούς μαζί της.

Θεματικά κοινωνικά, πολιτιστικά, ιστορικά, παιδογραφικά περιονά μέσα από τις καπογραμμένες σειρίδες της ιδιαίτερη φροντισμένης εφημερίδας, διανθισμένα με ωραίες φωτογραφίες τοπίων, εστιατοκών και επετειακών εκδηλώσεων, προσώπων σε ευτυχισμένες στιγμές τους.

Τον περασμένο Σεπτέμβριο οι «ΚΑΡΥΕΣ» συμπλήρωσαν 19 χρόνια συνεχούς κυκλοφορίας, διάστημα κατά το οποίο κατάξιων οριστικά στη δύσκολη πορεία του επιτυχημένου έντυπου, που εκτιμήθηκε πολλά τόσον η προσφορά δύο και το ποιότητά του.

Την εφημερίδα εκδίδει ο κ. Αννίτα Πρεκεζέ-Γκλέκα η Πρόεδρος

ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΟΦΗ «Οι δύο βασικές πηγές χαράς της ζωής στη Μεσόγειο»

Απόσπασμα από την ομιλία της Gürzin Yalın που ήταν η εκπρόσωπος της Τουρκίας στο Σεμινάριο Κατάρτισης Επιχειρηματιών, που έγινε στις Καρυές στις 10 Δεκεμβρίου 2005, στα πλαίσια του διήμερου προγράμματος με θέμα «Άγροτοτουρισμός - Γαστρονομία - Εστίαση».

Στη Μεσόγειο, ένα από τα εξέχοντα χαρακτηριστικά της ζωής μας, είναι το Μεσογειούς ταπειραμέντο μας και θα ήταν χρήσιμο, επομένως, να επωφεληθούμε για τον τοπικό αγροτοτουρισμό, ακριβώς όπως επωφελούμεθα από τις διάσορμες γεύσεις της περιοχής μας. Αυτό σημαίνει να μοιραστούμε το χάρισμα να απολαμβάνουμε όνεις τις χαρές, τις γεύσεις και τις πικούνιδες της ζωής με την ίδια θέρμη και χαρά...

Η ευτυχία που νιώθουμε όταν αγαπούμε και η απόλαυση που προσφέρει το φαγητό είναι τα πρώτα δύο χρόνια στο μεσογειακό

κατάλογο «Τέρψεων». Εάν ο αγροτουρισμός αποειδεί σημείο καμπίνης σε ένα παγκομιοποιημένο κόσμο, οι έννοιες «αγάπη και διατροφή», οι οποίες είναι απλήπλεντες, μπορούν να μετατραπούν σε κυριαρχη διάσταση στον αγροτουρισμό, διδύνωντας σε μια από τις πλέον σημαντικές προσεγγίσεις σε αυτόν τον τομέα για το Μεσογειακό «τόπο»...

Ποια είναι όμως η ακριβής σχέση μεταξύ της αγάπης και της διατροφής και πώς ανακάται στον τοπικό τουρισμό και μετατρέπεται έπειτα σε θέση για την οικονομία «του τόπου»; Η απάντηση είναι απλή: Η αγάπη είναι η τροφή για την ψυχή μας, ενώ η τροφή είναι μορφή αγάπης που προσφέρουμε στο σώμα μας... Μπορούμε επίσης να πούμε ότι η πρώτη τρέφει την ψυχή, ενώ η δευτερη τρέφει το σώμα. Αυτός είναι ένας επιπλέον πόνος για τον οποίο αγάπη και διατροφή είναι απλήπλεντες.

Εάν ο προσδοκία και η ικανοποίηση είναι δύο σημαντικοί πόνοι για την ανθρώπινη ευτυχία, η αγάπη και η διατροφή είναι επίσης δύο σημαντικές επιτυχίες για την οικονομία της ζωής μας, επειδή και ο δύο δημιουργούμενην την επιπλίδα και ενδεχομένως προσφέρουμε ι

ομογένεια • ομογένεια

Πενίντα χρόνια γάμου - Ένας σημαντικός σταθμός ζωής για την Αθηνά Γκλέκα και τον Γιάννη Κονιδισώτη

Πριν από 50 χρόνια, στις 25 Μαρτίου 1956, στον Άγιο Σπυρίδωνα Σπάρτης, ο αείμνηστος δάσκαλος Γεώργιος και η Ελένη Γκλέκα, πάντρεψαν την πρωτότοκη κόρη τους Αθηνά με τον Γιάννη Σπ. Κονιδισώτη, από τις Αμερικές, που είχε έφθει από την Αμερική. Η πανέμορφη και εξαιρέτη νέα, από εκείνη την πημέρα τερμάτισε τη σταδιοδρομία της ως δασκάλα στην Ελλάδα, αφού είχε υπηρετήσει δύο χρόνια στη Γαλλική Σχολή Καλογριών Τίνου και ένα χρόνο στο Δημοτικό Σχολείο Σουστιάνων, με χίλιες δυο διυσκορίες, αφού όλοι βιώναμε τις συνθήκες ζωής της μετακοσικής περιόδου. Με ανεύποτα πόνο ψυχής, γονείς και αδέλφια αποχωριστήκαμε την ποιητική μας Αθηνούάια που διάλεξε ως σύντροφο της ζωής της τον Γιάννη Κονιδισώτη, και ως «προσωρινό» τόπο διαμονής τους την Αμερική.

Από τότε τα γράμματα της ήταν η παρηγορία μας και σιγά-σιγά συνειδητοποιήσαμε ότι ζόυσε σε ένα πολιτισμένο περιβάλλον με έναν εξαιρετικό σύζυγο που δημιούργησαν μια θαυμάσια οικογένεια με δύο γιους.

Τα συνάνταξηα τους μας έδιναν τις χαρές της αντάμωσης και αναπλήρωναν κατά το δυνατόν, τον πόνο της ξενεπιέας.

Στις 25 Μαρτίου 2006, ο Γιάννης, και η Αθηνά συμπλήρωσαν 50 χρόνια γάμου. Πενίντα χρόνια αγάπης, αληθησκατανόσης και αληθησεβασμού. Τα παιδιά τους, ο Σπύρος, επικερηματίας που έχει τρία παιδιά: τον Γιάννη, τον Αθέανδρο και την Αθηνούάια, και το Γιώργος, ο δικηγόρος και Γενικός Εισαγγελέας Κρατικών Υποθέσεων Νοτίου Καρπίνης, που έχει δύο παιδιά: τον Γιάννη και τη Νίνα, διακρίνονται για την εργατικότητα και το ήθος τους. Διατηρούν όλες τις αρχές της Ελληνικής και Ορθοδοξής ζωής και είναι παρόντες σε όλες τις δραστηριότητες της Ομογένειας, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις που τους έδωσαν οι καθόλι γονείς τους.

Αξίζει να αναφερθεί εδώ ότι η Αθηνά εργάστηκε ως δασκάλα επί 35 χρόνια στο Ελληνικό σχολείο του Greenville S.C., όπου ζούν, οργάνωσε εξαιρετικές εκδηλώσεις για να τονώσει το Ελληνικό φρόνημα των παιδιών και ήταν η ψυχή όλη μόνη του Ελληνικού σχολείου αλλά και της εκκλησίας και όλων των ομογενειακών οικομετέων και ήταν η πρώτη Ελληνίδα γυναίκα που εκκλήστηκε και έγινε πρόεδρος της Παραπλανικής Ομοσπονδίας Αμερικής και Καναδά.

Ο Γιάννης είναι ιδιοκτήτης του ονομαστού εστιατορίου Pete's Original και είναι ένας από τους πιέροντα επιτυχημένους και εκτιμώμενους επιχειρηματίες του Giverville S.C.

Στις 25 Μαρτίου 2006 τα παιδιά τους οργάνωσαν μια ωραία γιορταστική βραδιά, στο σπίτι του Γιώργου όπου 80 και πλέον καθησμένοι ευχήθηκαν να είναι πολλά τα χρόνια της έγγαμης ζωής του Γιάννη και της Αθηνάς. Ήταν μια ζεστή και συγκινητική σύναξη με ομιλίες, προσφωνήσεις, ποιήματα, τηλεγραφήματα και τραγούδια που αφέρωνταν τα παιδιά, τα εγγόνια, οι συγγενείς και οι φίλοι στους εορτάζοντες.

Όλοι τους ευχόμαστε να ζήσουν με υγεία και κάθε καλό στις οικογένειες που με τόπο φροντίδα, επιμένεια και αγάπη δημιούργησαν με το γάμο τους ο Γιάννης και η Αθηνά Γκλέκα Κονιδισώτη.

Α.Γ.Π.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΙΑ ΣΤΙΣ ΚΑΡΥΕΣ

Στις Καρυές, στο κέντρο του χωριού, πωλείται οικία πλήρως ανακαίνισμένη, σε άριστη κατάσταση. Δύο όροφοι με πολυτελή επιπλώση και εξοπλισμό, είναι έτοιμοι για άμεση κατοίκηση.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθυνθούν στην Ελλάδα, στον Βασίλη Βουκόπη τηλ. 27310-28517 ή 27310-95231 καθώς και στον Γιώργο Διαμαντούρο 27310-95438/

Στον Καναδά στο e-mail: jkaravos@sympatico.ca

Χαιρετισμούς σε όπους τους συμπατριώτες στέψανται από την Καλιφόρνια ΗΠΑ (Rancho Mirage) ο γιατρός Γιάννης και Αννέτα Πρεκεζέ μαζί με τις χαριτωμένες κορούπες τους Μαρία και Αρίκη και εύχονται καλό καλοκαίρι και καλή αντάμωση στην Ελλάδα.

Ο Γιάννης είναι γιας της Μαρίας και του Πάνου Ιω. Πρεκεζέ, ένας εξαιρετικός επιστήμονας, που τον κέρδισε η Αμερική. Ας ευχηθούμε όχι για πάντα.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΑΧΟΒΙΤΩΝ ΣΥΔΝΕΫ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Στιγμιότυπα από την ωραία εκδρομή που οργάνωσε ο πρόεδρος του Συλλόγου Αραχοβιτών Κώστας Χ. Βουκύδης και το Δ.Σ. στο Σύδνεϋ, την Κυριακή 12 Φεβρουαρίου 2006.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ

Toronto

Γράφει ο φίλος της εφημερίδας μας κ. Δημήτριος Πάντος)

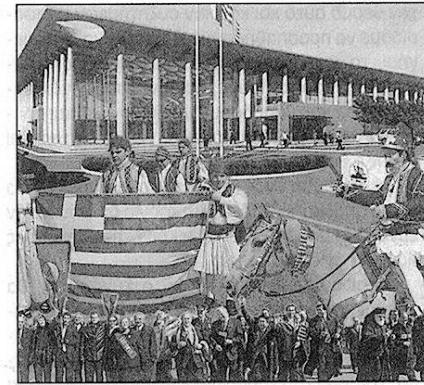
Αγαπητή κ. Αννάτα

Με την ευκαιρία της συμπλήρωσεως 19 ετών, που συμπλήρωσε η εφημερίδα σας τον Σεπτέμβριο του 2005, σας συγχαίρω και σας εύχομαι να τα εκατοστήσει. Είναι μεγάλη η συμβολή σας στην υπεύθυνη ενημέρωση των αναγνωστών σας και στην γεφύρωση με τους απόδημους της διασποράς.

Όλοι οι Απόδημοι που διασποράς έχουμε το προνόμιο να είμαστε αφοσιωμένοι σε δύο μπτέρες πατρίδες: Στην πρώτη που γέννησε την δημοκρατία και τον ποιητισμό και την δεύτερη που μας αγκάθισε, μας διαφυλάττει και μας προωθεί. Κατά συνέπειαν είναι δίκιο μας πρόνοια και καθήκον, ως κακοί πολίτες να τις σεβόμαστε και να τις υπηρετούμε και τις δύο. Ο Θεός να ευδογεί όπους τους Απόδημους της διασποράς για να φιλιάγουν τις ωραίες παραδόσεις και την κουπή τούρα μας. Κατά την τελευταία πεντηκονταετία οι μεταπολεμικοί μετανάστες Ελληνικής καταγωγής εδραίωσαν την παρουσία τους σε οικόπεδον τον κόσμο. Η παρουσία τους αυτή επιτεύχθηκε με τη δημιουργία καλών οικογενειών και αξιόλογων επιχειρήσεων, αλλά και με την ίδρυση εκκλησιών, σχολείων, συμβούλων. Δημιουργήσαν τις μικρές Ελλαδίτες χωρίς σύνορα.

Στο Toronto τώρα πραγματοποίησε το δύνειρο όλων των Ελλήνων για την ανοικοδόμηση του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ, το οποίο είναι απαραίτητο για τις ανάγκες της Ελληνικής Ομογένειας.

Καιρός λοιπόν είναι τώρα όλοι μαζί να βοηθήσουμε και κυρίως οι νηγέτες να αποδείξουν ότι είναι εθελοντές εργάτες όλων των ομογενών, όπως ο αείμνηστος γιατρός Λεωνίδας Πολυμενάκος, ο οποίος είχε οργανώσει άριστα την

Κοινότητα και την Ομογένεια, αν και τα έσοδα ήταν τότε ελάχιστα σε συγκρίσιμες με τα σημερινά. Πάντα έπειτε «η αρχή το ήμισυ του παντός» και «εν τη ενώσει πι ισχύς».

Το Πολιτιστικό Κέντρο του Ελληνισμού (φωτό) θα στεγάσει όλες τις κοινοτικές υπηρεσίες καθώς και σχολεία, αίθουσες θεάτρου, αθλητικές εγκαταστάσεις κ.τ.ν. Το κόστος του θα ξεπεράσει τα 8.000.000 δολ. Η οικοκήρωσή του είναι το όνειρο όλων των Ελλήνων.

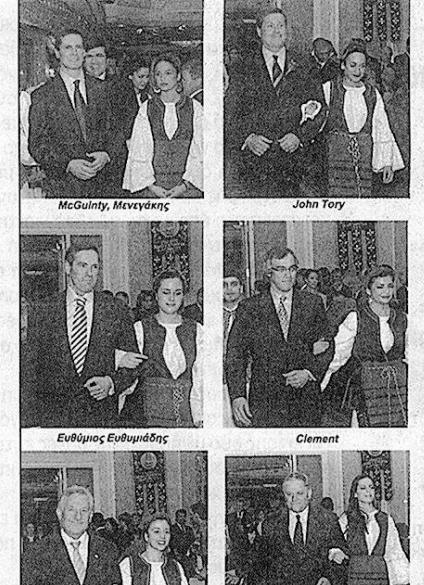
Ο Ελληνισμός του Toronto

τίμησε με την

παρουσία του τις εορταστικές εκδηλώσεις της Διπλής Γιορτής.

Ακόμη 1.000.000,00 δολαράρια πρόσφερε η κυβέρνηση του Οντάριο για το Πολιτιστικό Κέντρο του Ελληνισμού

Το Σάββατο πρωί της 25ης Μαρτίου, πλήθος κόσμου γέμισε ασφυκτικά τον Καθεδρικό Ναό της Παναγίας, χωροσταύοντας τους Σεβασμιώτατους Μητροπολίτη Καναδά. Την Ελλάδα εκπροσώπησε ο Γενικός Πρόεδρος στο Τορόντο κ. Ευθύμιος Ευθυμιάδης συνοδεύμενος από τον Εμπορικό Σύμβουλο κ. Αθανασόπουλο, την σύμβουλο Παιδείας και Καριπίδη και το προσωπικό του Προξενείου. Το Ελληνικό

Ελληνοπούλες του Τορόντο συνοδεύουν τους επισήμους στην αίθουσα δεξιώσεων CRYSTAL, όπου η ομογένεια του Καναδά γιόρτασε την διπλή γιορτή της 25ης Μαρτίου.

Κοινοβούλιο εκπροσώπους οι δύο Βουλευτές κύριοι Παναγιώτουπος και Στρατάκης. Την Ελληνική Κοινότητα ο πρόεδρος κ. Κώστας Μενεγάκης και το μεγαλύτερο μέρος του Κοινοτικού Συμβουλίου.

Μετά τη Θεία Λειτουργία, η Ελληνική Κοινότητα δεξιώθηκε όλους τους επισήμους στην μεγάλη αιθουσά του "Crystal".

Τελετάρχης στην εκδήλωση είχε αναλάβει ο κ. Τάσος Μαστοράκος, ο οποίος παρουσίασε τους επισήμους την ώρα της εισόδου των στην αιθουσα. Ο κόσμος κατενθουσιασμένος τους χειροκροτούσε και τους

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ (8-3-06)

Αφιέρωμα - ΑΡΧΑΙΕΣ ΛΑΚΑΙΝΕΣ

Της Νίτσας Καμενίτσα

Κατά τα ιστορικά μας δεδομένα, η Ελληνίδα κατέχει θέση προεξάρχουσα σ' όπες τις φάσεις της αρχαίας Ελληνικής ιστορίας. Όμως ο θρύλος της «Λάκαινας» είναι μοναδικός αφού εκείνη ενσαρκώνει την πιο σημαντικό παράγοντα της ζωής των «θεσμών» και «ξένων» της αγαπημένης της Πατρίδας.

Ας παρακολουθήσουμε την εικόνα της

Α) ΠΑΝΑΙΘΩΣΙΑΚΗ ΚΑΙ ΕΚΠΑΓΛΗ

«Πήλι στου Ευρώτα τις δροσιές σαν πουλάρια οι κοπεπίες παιζουν και γελούν κι ο σκόνη σύννεφο τις ζώνει σαν Βακκών με τους Θύρσους τους πιπούν, την ράκοφ να τα μαλλιά τους ανεμίζουν στον αέρα...».

Οι αρχαίες Λάκαινες δεν υπήρξαν μόνο υπερήφανες και γενναίες, όπως πιστεύουν πολλοί.

Ο παραπάνω στίκος του Αθηναίου Αριστοφάνη, εμπειρεύει την απόλυτη επιβεβαίωση της φυσικής δομής και αυθυπαρξίας τους, καθώς ξεκινήσει από το σφρύγος, την ανεμειλία και τον αισθησιασμό των νεαρών Παρθένων του Ευρώτα, μια εικόνα τόσο διαφορετική από την αντίστοιχη των γυναικών της τότε Δημοκρατικής Αθήνας.

Ας συνεχίσουμε όμως με ποίηση. Μερικοί ακόμα αστίκοι από ένα χορικό-πυρηνικό του Αικάμανα (7ος αιών. π.Χ.) θα προβάλλουν τον τέλειο τύπο της Σπαρτιάτικης γυναικείας ομορφίας. Κατ' εξοχήν ποιητής των Παρθενών ο Αικάμανας έχει υμνήσει αυτό το στοιχείο του κάπιτους τους με τα εξής υπέροχα λόγια:

«Έγινω ωστόσο τραγουδώ, τη ήλιμψη της Αιγιδών
την βλέπω σαν τον ήλιο που η Αιγιδώ μαρτυρεί ότι λάμπει...»
Ξεχωρίζει τόσο... δύο ένα ποιητικό άλογο
απ' εκείνα των φτερωτών ονείρων...

Β) «ΦΑΙΝΟΜΗΡΙΔΑ»

«...Ότι εκείνες αμφιέσσονται αρετήν...»

Πλάτων Η διαφορετικότητα της Λάκαινας, έναντι των γυναικών των άλλων Ελληνικών κρατών, συνίσταται στον πρωτοποριακό τρόπο της διαπαιδαγώγησής της, που απαιτεί συνεχή άθληση αλλά και άσκηση αυτοπειθαρχίας και αυτοσεβασμού.

Στόχος της, η άρτια φυσική και πνευματική δομή της μεταπολιτικής πολιτίδος και μπτέρας και η ισότητα των δύο φύλων.

Όπες οι ιστορικές μας πηγές, παραπέμπουν στην εικόνα ενός θηλυκού εύρωστου που συνχέει στους στίβους και τις παπαίστρες όπου πιλάι στους νεαρούς συνομπήκοντας της, ασκείται εντατικά στο δρόμο, την πάτη, την δισκοβολία και τον ακοντισμό με απώτερο σκοπό την απόκτηση ενός καθηλιγραμμου και καθηλικαρπότατου σώματος.

Η Ευγονία, αποτελεί το κυριότερο μέτιμα κάθε ποιήτη της Λακωνικής Επικρατείας. Πρέπει όμως να γνωρίζουμε ότι, η δύνη συμπεριφορά των Λακώνων, ιδιαίτερα των γυναικών, κατευθύνεται από το Νομοθετικό Σύστημα του Λυκούργου, που τις θέτει αυτοδύναμες με επειθερία συνείδησης, βούλησης και απόφασης, ένα ιδιότυπο σύστημα δηλαδή που δεν δίσταζε, όπως διαβάζουμε στο «Λακεδαιμονίων Πολιτεία» του Ξενοφώντα, να τις εθίζει να τραγουδούν και να χορεύουν γυμνές... κατευθυνμένες προς τα ιερά... καθώς οι νέοι τις παρακολουθούν.

Είναι δε, ο ίδιος νόμος που τους επιβάλλει εκείνη την άνετη αμφίσηση, ειδός δηλαδή άζωτου ριχτού χιτώνα με αποκαλυπτικό άνοιγμα στο πλάι, γεγονός που έγινε κι αφορμή να τους αποδοθεί το ονειδιστικό όνομα Φαινομηρίδες, ξεσκόνωντας θύελλα δριμύτατων κριτικών.

Πρώτος ο Αριστοτέλης, τις κατηγορεί για... υπερβολική άνεση, δηλαδή ιθική καλάρωση, ενώ ακολουθούμενος άλλοι ποιητές, μεταξύ των οποίων και ο Ευριπίδης, όπως αποκαλύπτει ένα απόσπασμα από την «Ανδρομάχη» του, όπου επιτίθεται στους Λάκωνες γιατί οι κόρες τους μαζί με τους νέους

«...Έρμα τα σπίτια αφήνονται
μοιράζονται τους δρόμους και τις παλαιόστρες
πράγμα ανυπόφορο!!
και μετά από αυτό απορεί κανείς
γιατί δεν εκπαιδεύετε γυναίκες συνετές»

(Ανδρομάχη 597-602)

Στον αντίστοιχο, η φιλοπακωνική τοποθέτηση του Πλάτωνα ότι εκείνες «αμφιέσσονται αρετήν», μαζί με την άψογη συμπεριφορά των ιδίων των γυναικών κατά τον μετέπειτα έγγαμον βίον, μας οδηγεί εις το συμπέρασμα ότι η Αρχαία Λάκαινα, συγκροτεί ένα αξεπέραστο πρότυπο φυσικής, ιθικής και πνευματικής αυθυπαρξίας, βασισμένο στην αυτοδύναμια και την ανθεκτικότητα που απαιτεί την ζωή.

Στον Πλούταρχο, υπάρχει μία σειρά αποφθεγμάτων με ανεκδοτολογικό χαρακτήρα.

Ένα από αυτά θα μας περιγράψει τον τρόπο με τον οποίο μια γυναίκα της αρχαϊκής Σπάρτης, αντιμετωπίζει την πνευματική ανεπάρκεια.

Όταν μια γυναίκα από την Ιωνία, εκόμπαζε φιλάρεσκα για τα ποιητειανή υφάσματα της...

«Άυτο πρέπει να είναι το έργο της καλῆς και αγαθής γυναικάς» της είπε δεικνύοντας της τους τέσσερις λεβέντες γυιους της και, «για αυτό πρέπει να υπερφανεύεται και να καμαρώνεται παίπεται».

Το επόμενο ανέκδοτο, του Πλούταρχου επίσης, θα εξάρει την μοναδικότητα του Λάκωνα, με την ιδιοτυπία και όπως την αίγινη της ιστορίας του: Όταν μια γυναίκα από την Αττική, ερωτά την ούζυγο του λεωνίδα την Γοργώ, γιατί οι Σπαρτιάτισσες είναι οι μόνες γυναίκες που κυβερνούν τους άνδρες τους παίρνει την εξής απάντηση:

Ζωή, σε απόλυτη σιωπή θανάτου, που ταράσσεται πότε-πότε απ' το φτερούγισμα κάποιου γεραιού.

Σ' αυτά τα ερειπωμένα παπάτια, έζησαν οι φράγκισσες πριγκίπισσες, σύζυγοι των Ελληνών δεσμοτών και ξένοι που ερχόνται και συμφέυονται με αρχόντισσες Ελληνίδες. Ακόμα αντηκούν στ' αυτιά μας ποδοβολητά απόγονοι, βούκινα και χάνκινες τρομπέτες. Αυτό το Κάστρο που στάθηκε ένα από τα κυριότερα δυναμάρια του Μιωράι για τη στρατηγική του θέση, μαζί με «Το Κάστρο της Μονεμβασίας και της Μεγάλης Μάνης», πέρασε το 1259 μετά την ήττα των Φράγκων, στα κέρια Επιπλήνων δεσποτών.

Η οχυρωμένη πόλη του Μιωρά γίνεται τότε κέντρο Επιπλοβαζαντινού Πολιτισμού όπως μαρτυρούν οι πολλές βυζαντινές εκκλησίες με τις θαυμάσιες τοιχογραφίες τους και τα ερείπια των παλατίων των Παλαιούδηων.

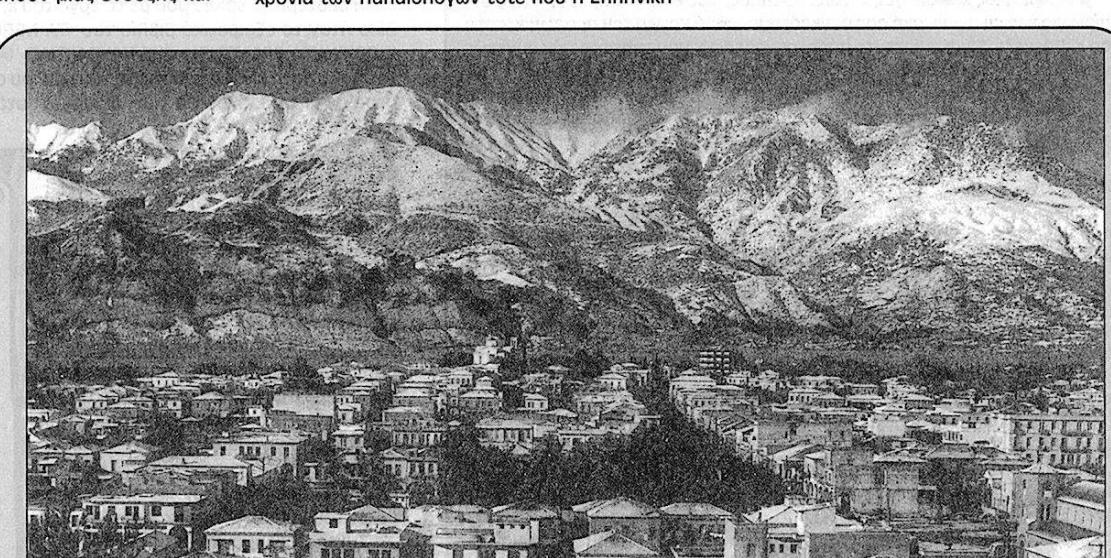
Εδώ ανθίζει μια καθηλιτεχνική και πνευματική αναγέννηση που φτάνει σε μεγάλη ακμή στα χρόνια των Πλαταιούδηων τότε που η Ελληνική

σοφία έπαμψε και φώτισε όχι μόνο τον Ελληνικό απλά κι όπι τον έξω κόσμο.

Οι σημαντικότεροι φίλοισσοι, ιστορικοί και λόγιοι συγκεντρώνονται στην ιστορική αυτή πόλη, όπως: Χρυσούρας, Λαόνικος, Χαϊκονδύλης, Βισσαρίων, Σχολαρίος, Φραντζής και πολλοί άλλοι. Μα πάνω απ' όλους ο νεοπλατωνικός φιλόσοφος Γεώργιος Γευμιστός ή «Πλήθων», δάσκαλος του Κων/νου Πλαταιούδη, ο οποίος εσύναζεν οι σπουδαίοτεροι άνδρες της εποχής. Αργότερα μεταβαίνει στην Φιλωρεντία και μεταλημπαδεύει τη σοφία του Πλάτωνα, άνωστη μέχρι τότε στην Ευρώπη.

Κι ενώ εδώ συνεπείστε το μενάρι θαύμα της ποιητικής και πνευματικής αναγέννησης του Έθνους, η Βασιλίδη των Ελληνικών πόλεων, η Κων/νη θήνει και τα μαύρα σύννεφα της συμφοράς την περιζώνουν.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

ΤΑΥΓΕΤΟΣ: ΤΟ ΘΕΡΙΟ ΒΟΥΝΟ ΚΑΙ Η ΛΕΒΕΝΤΟΓΕΝΝΑ ΣΠΑΡΤΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ βΙΒΛΙΩΝ

A. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

B. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΣΠΑΡΤΗΣ

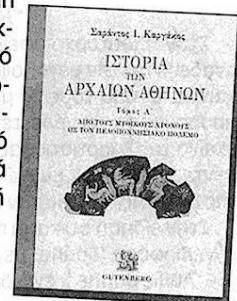
Ενώ την ίδιαν γενική σύγχρονη ιστορία των αρχαίων Αθηνών και Σπάρτης

A. Στις 2 Δεκεμβρίου 2004, ο Λάκωνας φιλόλογος και ιστορικός κ. Σαράντος Καργάκος, παρουσίασε στην Παλαιά Βουλή, στην Αθήνα, την ζωή της «Ιστορία των Αρχαίων Αθηνών» εκδόσεις Gutenberg, ένα σημαντικό έργο για το οποίο μίλησαν άνθρωποι των γραμμάτων με εξαιρετικούς επαίνους για το έργο αυτό απλά και για όλην την προσφορά του συγγραφέα στην πνευματική ζωή του τόπου μας.

Πολυυγραφότατος φιλόλογος, γηλαφυρός ομιλητής, σοβαρός αναπτυτής, δίνει πάντοτε την προσωπική του σφραγίδα σε όλο το εύρος των εργασιών του.

Το έργο αυτό το υποδέχθηκαν 22 δύναμι της Αττικής που έκαμαν την παρουσίασή του με ενθουσιασμό, καθώς και Λακωνικοί Σύλλογοι, τιμώντας τον Λάκωνα συγγραφέα και το ζητό έργο του.

Το αναγνωστικό κοινό το υποδέχθηκε με ενδιαφέρον και ενθουσιασμό γιατί η ιστορία των αρχαίων Αθηνών είναι η ιστορία όλης της Ελλάδας και όλου του αρχαίου κόσμου.

Ο κ. Καργάκος εξαντλώντας όπες τις πηγές και τα σύγχρονα επιστημονικά δεδομένα της ιστορικής έρευνας, απέδωσε μια συνθετική εργασία μεγάλης ιστορικής αξίας, πολύτιμη για μαθητές, σπουδαστές, καθηγητές όλων των βαθμίδων, απλά και για κάθε Έλληνα που διαβάζει και ενδιαφέρεται για την ιστορία μας.

B. Τον Δεκέμβριο 2005 κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Gutenberg το δεύτερο μεγάλο ιστορικό έργο του κ. Σαράντου Καργάκου «Ιστορία της Αρχαίας Σπάρτης», με 1600 σελίδες, σε δύο τόμους με χορηγία της Νομαρχίας Λακωνίας.

Το έργο κατέλαβε την ιστορική περίοδο από τους μυθικούς χρόνους μέχρι και τον 4ον μετά Χριστόν αιώνα.

Ο νομάρχης Λακωνίας κ. Φούρκας γράφει στον πρόλογό του ότι ο συγγραφέας, αφού εξαντλεί τις πηγές μέχρι το έτος 2005, «αναβίνει προσματικά τα ιστορούμενα και προσδίδει στη συγγραφή του μια χαρακτηριστική πολυεπίπεδη μορφή». Έτσι η ιστορία του δεν είναι μόνον στρατιωτική και πολιτική απλά είναι οικονομική, θροποκευτική, δημογραφική όπως απαιτείται να είναι μια κοινωνία εν συνεχί δράσην» αναδεικνύοντας πολλές άγνωστες ή αφανείς μορφές και πτυχές της σπαρτιατικής κοινωνίας.

«Το πιο ουσιαστικό, όμως, στοιχείο της συγγραφής είναι το γεγονός ότι ο συγγραφέας αποφοιτώνει την εδραι-

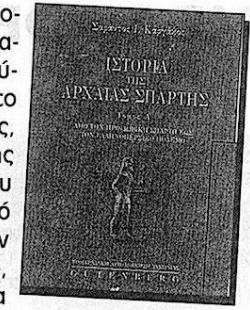
ωμένη αντίτιψη για μια στρατοκρατούμενη πόλη, όπως την παρουσιάζουν πολλοί και αποκαλύπτει μια Σπάρτη που καταδίωσε το ιδεώδες της συλλογικότητας, της αυτοθυσίας, της υπότασης του «εγώ» και της υπέρτασης του «εμείς». Ως Λάκων με δωρικό φρόνημα, ο κ. Σ. Καργάκος δεν διανοίθηκε να «στρογγυλέψει», να πειάνει οξείες γωνίες και να μάς δώσει μια εξιδανικευμένη εικόνα της Σπάρτης. Έτσι η δωρική πόλη αποκαθίσταται χωρίς ψημύθια και ρύπους και τα πλακωνικά ιδεώδη εξαίρονται στο βαθμό που τους πρέπουν».

Τι να προσθέσουμε σε μια τόσο σύντομη παρουσίαση ενός τόσο μεγάλου έργου; Η πλέξη «συγχαρητήρια» είναι μάλιστα πολύτιμη για μια τόσο μεγάλη προσφορά προς την Λακωνική γη.

Συγχαρητήρια στη Νομαρχία που στήριξε με τη χορηγία της μια τόση σοβαρή εργασία, η οποία θα αναγνωρισθεί, ασφαλώς ως η σοβαρότερη πηγή μελέτης της Σπαρτιατικής ιστορίας.

Ανυπομόνων να διαβάσουμε το έργο αυτό, «στο οποίο αναφέρεται πλειστάκις και εκτενώς η Αράχοβα (Καρυές) μαζί με μια ανεπιβεβαίωτη πληροφορία».

Κύριε Καργάκο, σας ευχαριστούμε.

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΕΡΕΥΝΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ Κ. ΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑΛΙΚΑ

Aπό καιρό οφείλω να κάνω μια παρουσίαση του συγγραφικού έργου ενός άξιου εργάτη των Ελληνικών Γραμμάτων, του αγαπητού Νίκου Παραλίκη, απλά οι επικαιρότητες και περιορισμένος χώρος της εφημερίδας δεν διευκόλυναν αυτή την υποχρέωση.

Έχω παρακολουθήσει πολλές ομιλίες του στον δήμο Χολαργού, όπου διαμένει, απλά και σε άπλούς χώρους γιατί είναι ένας περιζήτητος, θα έλεγα, ομιλητής. Μέσα από τις ομιλίες του, με θροπευτική, ιστορική, πολιτιστική και άλλα θέματα, διακρίνεται πάντοτε τον επίμονο ερευνητή της ιστορίας μας, που αγωνίζεται να αναδείξει τις αξίες, που κινδυνεύουν να καθούν στο χωνευτήρι της άναρχης, σύγχρονης ζωής μας.

Μετά τον «ομιλητή» γνώρισα τον συγγραφέα Νίκο Παραλίκη, διαβάζοντας τρία βιβλία του, στα οποία θα αναφερθώ μερές.

Θεωρώ τυχερή την περιοχή της Ναυπακτίας, τόπο καταγωγής του συγγραφέα, στην οποία αναφέρεται το μεγαλύτερο μέρος της συγγραφικής-ερευνητικής του δραστηριότητας, απλά η προσφορά του είναι μεγάλης εμβέλειας και πανεπιληνίου ενδιαφέροντος.

Η πρώτη μου γνωριμία με το συγγραφικό έργο του Ν.Π. έγινε με την ανάγνωση του δίτομου έργου του ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ - Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ - από τις «Εκδόσεις Πατάκη», της σειράς «Τα Μικρά-Βιογραφίες» 1998.

Στον πρώτο τόμο ο συγγραφέας διατρέχει την περίοδο της ζωής του Χ. Τρικούπη από το 1832-1890 και στον δεύτερο από το 1890 έως το 1896, όπου ο αναγνώστης διδάσκεται την ποιητική ιστορία του νεοσύστατου κράτους μας με έναν τρόπο ζωντανό και παραστατικό. Στο οπισθόφυλλο του βιβλίου ο συγγραφέας αποδίδει την προσωπικότητα του Τρικούπη ως εξής:

«Ο Τρικούπης, ο άνθρωπος και ο πολιτικός σηματοδότης και σφράγισε με το προσωπικό του ήθος και τη σιδερένια του θέληση το τελευταίο τέταρτο του 19ου αιώνα.

Έγινε αντικείμενο καθοδικού θυμασιού, γεννικής εκτίμησης και άδονης ενθουσιασμού, δύο κανένας άλπιση.

Το ίδιο, δύο κανένας άλπισης έγινε και αντικείμενο καθοδικής επίθεσης, αμείβικτου ποθέμου και εξόντωσης. Η ζωή του είχε θριάμβους απλά και απογοντεύεις. Άλπισησε στη ζωή των αξιόλογων ανθρώπων, η απογοντεύση είναι η συνηθέστερη αμοιβή και η προσφορότερη δάφνη».

Η δεύτερη γνωριμία μου με το έργο του κ. Νίκου Παραλίκη πάντα το έξιτερη βιβλίο του «ΤΑ ΝΕΟΚΙΝΗΤΑ ΚΑΙ ΙΠΠΟΚΙΝΗΤΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ» (Αθήνα 2005).

Ανυπολόγιστη είναι η προσφορά του βιβλίου αυτού στην ιστορία και τη λαογραφία γιατί διασώζει αυτά τα στοιχεία της οικονομικής και κοινωνικής ζωής του τόπου, που έχουν εκλείψει από την ενεργό ζωή μας ως παραγωγικές δραστηριότητες, απλά θα προσθέμενον μέσα από ειδικά μουσεία και από διηγήσεις των γερόντων.

Αυτές τις διηγήσεις εκμεταλλεύτηκε ο Νίκος Παραλίκης, συγκέντρωσε στοιχεία από σκόρπιες καταγραφές και παλαιές φωτογραφίες, επισκέφτηκε κάθε σημείο της περιοχής Ναυπακτίας και συστηματικά, κωριστά για κάθε δύναμη της ιστορίας των ερειπωμένων αρχειοχώματων και ελιαιοτρίβων του νομού Αιτωλοακαρνανίας.

Τυχεροί οι δύο μου Νίκοι Παραλίκης, Αντιρρίου, Αποδοτίας, Πλατάνου, Πυλήνης και Χαλκείας που δέχτηκαν την ερευνητική εργασία του Ν. Παραλίκη.

Κάθε δημάρχος των 6 αιτωλών δημάρχων, αφέρωνται ενώ πρόλογο για το βιβλίο, όπου εκφράζουν τις ευχαριστίες τους για τη μελέτη αυτή, που καταγράφει και περισσώνει την τεχνολογία της προβιομηχανικής εποχής, με το μόχθο των ανθρώπων, τα ίθη και έθη που διαμορφώθηκαν στην περιοχή της δυτικής Στερεάς Ελλάδας στη διάρκεια του 18ου και 19ου αιώνα και στο πρώτο μισό του 20ου.

Το βιβλίο κοσμούν ωραίες φωτογραφίες που αναδεικνύουν τους οικισμούς και τους χωριούς, με την περιπλανώντας ναρούπη, νεροτρίβης, πιοτρίβια, μυλωνάδες και εργαλεία.

ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ, Ο ΑΔΙΚΗΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ
Είναι το τρίτο βιβλίο του Νίκου Παραλίκη.

Δεν γνωρίζω αν έχει γραφτεί άπλως βιβλίο όπου σε 335 σελίδες έχει παρουσιαστεί η προσωπικότητα και το έργο του Πατροκοσμά όχι με μεγαλοστομες εκφράσεις και παραγεμένα απλά με επιστημόνες μελέτης.

Αρχίζοντας από τη γέννησή του στο Μέγα Δένδρο Τριχωνίδος το 1714, τον ακολουθεί στο Άγιον Όρος, στην Αθωνιάδα Σχολή, στην ιεραποδημία και στο μεγάλο οδοιπορικό του, στις ανεπανάπτυπτες συγκεντρώσεις του,